

VEDTAGNE TEKSTER

P8_TA(2019)0111

Tilbageskridt i forbindelse med kvinders rettigheder og ligestilling i EU

Europa-Parlamentets beslutning af 13. februar 2019 om konstatering af tilbagegang med hensyn til kvinders rettigheder og ligestilling i EU (2018/2684(RSP))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forespørgsel til Kommissionen om konstatering af tilbagegang med hensyn til kvinders rettigheder og ligestilling i EU (O-000135/2018 – B8-0005/2019),
- der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 8 og 153 (om ligestilling mellem mænd og kvinder), artikel 10 og 19 (om ikke-forskelsbehandling) samt artikel 6, 9 og 168 (om sundhed),
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 2 og 3, som fastsætter princippet om ligestilling mellem kønnene og ikke-forskelsbehandling som en central værdi i Unionen,
- der henviser til chartret om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 21 (om ikke-forskelsbehandling), artikel 23 (om ligestilling mellem kvinder og mænd) og artikel 35 (om sundhedsydelse),
- der henviser til Beijingerklæringen og -handlingsplanen fra september 1995 og til den internationale konference om befolkning og udvikling i september 1994 (Kairokonferencen) og handlingsplanen herfra samt til resultaterne af de respektive gennemgangskonferencer,
- der henviser til konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK),
- der henviser til FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW),
- der henviser til Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen),
- der henviser til konklusionerne fra det årlige kollokvium om grundlæggende rettigheder

- i 2017, "Women's rights in Turbulent Times", som blev afholdt af Kommissionen,
- der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,
 - A. der henviser til, at tilbagegang kan defineres som modstand mod progressive sociale forandringer, tab af erhvervede rettigheder eller opretholdelse af en ikke-egalitær status quo, og til, at tilbagegangen for kvinders rettigheder og ligestillingen mellem kønnene er særligt bekymrende; der henviser til, at denne modstand kan komme til udtryk uanset social baggrund eller alder, kan være af både formel og uformel karakter og kan indebære passive eller aktive strategier til at hindre yderligere fremskridt ved at forsøge at ændre lovgivning eller politikker, som i sidste ende vil begrænse borgernes erhvervede rettigheder; der henviser til, at dette er blevet ledsaget af spredningen af falske nyheder og skadelige stereotype opfattelser;
 - B. der henviser til, at kvinders rettigheder er menneskerettigheder;
 - C. der henviser til, at graden af ligestilling mellem kønnene ofte er en indikation og kan ses som en første advarsel om forringelsen af de grundlæggende rettigheder og værdier, herunder demokrati og retsstatsprincippet, i et givent samfund; der henviser til, at bestræbelser på at begrænse eller undergrave kvinders rettigheder ofte er et tegn på en bredere samfundsmæssig konflikt;
 - D. der henviser til, at alle medlemsstater har indgået forpligtelser under folkeretten og EU-traktaterne om at respektere, garantere, beskytte og opfylde de grundlæggende rettigheder og kvinders rettigheder;
 - E. der henviser til, at ligestilling mellem mænd og kvinder er en central værdi for EU; der henviser til, at retten til ligebehandling og ikke-forskelsbehandling er en grundlæggende rettighed, der er nedfældet i traktaterne, og som bør anvendes i lovgivningen, i praksis, i retspraksis og i dagligdagen;
 - F. der henviser til, at det i artikel 8 i TEUF hedder: "I alle sine aktiviteter tilstræber Unionen at fjerne uligheder og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder"; der henviser til, at hovedansvaret for at fjerne disse uligheder påhviler medlemsstaterne;
 - G. der henviser til, at ligestillingsindekset viser, at ulighederne fortsat består, og at der kun var marginale fremskridt fra 2005 til 2015; der henviser til, at der stadig er behov for betydelige forbedringer i alle medlemsstater for at få skabt samfund med kønsligestilling, hvor kvinder og mænd er ligeligt repræsenteret, respekteret og trygge inden for alle livs- og arbejdsområder; der henviser til, at alle nyder godt af virkningerne af ligestillingspolitikker, som har en positiv virkning for samfundet som helhed; der henviser til, at hvis vi stopper med at gøre fremskridt med kvinders rettigheder, kommer vi til at bevæge os baglæns;
 - H. der henviser til, at udviklingen af ligestillingspolitikker bør baseres på adgang til lige muligheder for kvinder og mænd og samtidig bistå kvinder og mænd med at forene deres arbejds- og familieliv;
 - I. der henviser til, at fremskridt med ligestilling mellem kønnene og fremme af kvinders rettigheder ikke sker automatisk eller lineært; der henviser til, at beskyttelse og fremme af ligestilling mellem kønnene kræver en uophørlig indsats;
 - J. der henviser til, at diskrimination af kvinder kan antage mange former, herunder

strukturel forskelsbehandling, forskelsbehandling på arbejdspladsen og økonomisk forskelsbehandling, som kan være skjult og lydløs, fordi den er så allestedsnærværende;

- K. der henviser til, at dette årti er vidne til en synlig og organiseret offensiv på globalt og europæisk plan mod ligestilling og kvinders rettigheder, herunder i EU og særlig synligt i en række medlemsstater;
- L. der henviser til, at denne tilbagegang også kan ses på EU-plan, og at Kommissionens beslutning i begyndelsen af indeværende valgperiode om ikke at gå videre med den strategi for ligestilling mellem kønnene, den indtil da havde været i færd med at gennemføre, fortsat giver anledning til beklagelse;
- M. der henviser til, at de vigtigste mål for denne tilbagegang i kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene forekommer at være fælles på tværs af landene og omfatter centrale områder inden for de institutionelle og politiske rammer for kønsligestilling såsom integration af ligestillingsaspektet, social beskyttelse og arbejdsmarkedsbeskyttelse, uddannelse, seksuel og reproduktiv sundhed og tilknyttede rettigheder, forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og kønsbaseret vold, LGBTI+-rettigheder, kvinder på politisk beslutningstagende poster og inden for sådanne områder samt finansieringen af kvinde- og andre menneskerettighedsorganisationer og -bevægelser; der henviser til, at nogle antimenneskerettighedsaktivister og -organisationer gennem deres strategier tilstræber at omstøde de eksisterende love om grundlæggende menneskerettigheder i forbindelse med: seksualitet og reproduktion, herunder retten til adgang til moderne former for prævention, assisteret reproduktionsteknologi og sikker abort; rettigheder for lesbiske, bøsser, biseksuelle, transpersoner og interseksuelle (LGBTI+-personer), adgang til stamcelleforskning samt retten til at skifte køn uden frygt for juridiske konsekvenser;
- N. der henviser til, at kvinder er særligt berørt af usikre ansættelsesforhold og forskellige former for atypisk arbejde; der henviser til, at arbejdsløsheden steg kraftigt i perioden 2008-2014 på grund af den dybe økonomiske krise, som hærgede overalt i EU, og at arbejdsløsheden for kvinder i 2014 stadigvæk var højere (10,4 %) end for mænd (10,2 %); der henviser til, at den økonomiske krise har påvirket hele Den Europæiske Union, men at især landdistrikterne har oplevet katastrofale niveauer af arbejdsløshed, fattigdom og affolkning, hvilket især berører kvinder;
- O. der henviser til, at kvindeorganisationer og -grupper og kvinderettighedsforkæmpere har fungeret som katalysatorer for og ledere inden for den lovgivningsmæssige og politiske udvikling i de sidste ti år i forbindelse med udviklingen og gennemførelsen af kvinders rettigheder; der henviser til, at de oplever betydelige udfordringer med at få adgang til finansiering på grund af restriktive kriterier og administrative byrder samt et tiltagende fjendtligt miljø, som ikke længere gør det muligt for dem at varetage deres samfundsnyttige opgaver effektivt;
- P. der henviser til, at mange medlemsstater stadig hverken har ratificeret eller gennemført Istanbulkonventionen, og til, at der er statslige restriktioner for adgang til seksuelle og reproduktive rettigheder i Den Europæiske Union;
- Q. der henviser til, at det i første halvdel af 2018 i flere medlemsstater kom til modreaktioner mod Istanbulkonventionen, hvilket gav plads for hadefulde tale, særligt rettet mod LGBTI+-personer; der henviser til, at hverken Rådet eller Det Europæiske Råd på noget tidspunkt har taget til orde mod disse reaktioner;

- R. der henviser til, at Europarådet i 2017 advarede om, at kvinders seksuelle og reproduktive rettigheder var truet, da flere af dets medlemmer søgte at begrænse adgangen til abort og svangerskabsforebyggelse; der henviser til, at FN's Komité for Afskaffelse af Diskrimination mod Kvinder (CEDAW) og FN's Komité for Rettigheder for Personer med Handicap (CRPD) i august 2018 ligeledes udsendte en fælles erklæring, hvori det understreges, at adgang til sikker og lovlig abort og dertil knyttede tjenester og oplysning er væsentlige aspekter af kvinders reproduktive sundhed, og opfordrede landene til at bremse tilbagegangen for kvinders og pigers seksuelle og reproduktive rettigheder, da den truer deres sundhed og liv; der henviser til, at Parlamentet har erkendt, at nægtelse af garanteret lovlig adgang til abort udgør vold mod kvinder;
- S. der henviser til, at organisationer, der aktivt bekæmper kvinders seksuelle og reproduktive rettigheder, i nogle medlemsstater modtager fuld støtte fra regeringerne i form af offentlig finansiering, hvilket sætter dem i stand til at iværksætte koordinerede aktiviteter på internationalt og europæisk plan;
- T. der henviser til, at ikke alle medlemsstater tilbyder undervisning i forhold, seksualitet og ligestilling mellem kønnene i overensstemmelse med Verdenssundhedsorganisationens standarder for seksualundervisning og dens handlingsplan for seksuel og reproduktiv sundhed, hvilket er ensbetydende med, at man ikke følger de internationale retningslinjer; er foruroliget over den voksende modstand mod denne undervisning og stigmatiseringen af dem, der deltager i den, fra visse politiske bevægelser side, idet modstanden ofte skyldes misinformationskampagner om indholdet af seksualundervisningen i mange medlemsstater, hvilket hindrer, at alle modtager denne informative, vigtige og inklusive uddannelse;
- U. der henviser til, at de århundredgamle patriarkalske strukturer i hele verden har til formål at undertrykke kvinder og kvinders rettigheder og fastholde uligheden mellem kønnene; der henviser til, at det indebærer konflikt med forskellige holdninger og magtmekanismer på verdensplan at bekæmpe disse strukturer;
- V. der henviser til, at fremme af ligestilling mellem kønnene og investering i kvinder betaler sig for samfundet som helhed, eftersom kvinder, der har økonomiske ressourcer og muligheder for lederskab, vil investere i sundhed, ernæring, uddannelse og velfærd for deres børn og familier;
1. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til fortsat at engagere sig stærkt i og prioritere kønsligestilling, kvinders rettigheder og LGBTI+-rettigheder, herunder rettigheder for de mest sårbare mindretal; minder alle medlemsstater om deres forpligtelse til at værne om kvinders rettigheder og fremme ligestilling mellem kønnene; opfordrer til en massiv undsigelse af ytringer og foranstaltninger, der undergraver kvinders rettigheder, selvstændighed og frigørelse på alle områder; bemærker, at en vigtig måde at bekæmpe tilbageslaget på er proaktivt at fremme en rettighedsbaseret kønsligestilling og integrere kønsaspektet generelt;
 2. bemærker, at modreaktionen mod kvinders rettigheder har antaget forskellig karakter og styrke og haft forskellige konsekvenser i de enkelte lande og regioner og i nogle tilfælde har holdt sig på det retoriske plan, mens den i andre har fået konkret udtryk i foranstaltninger og initiativer; der henviser til, at den ikke desto mindre bemærkes i næsten alle medlemsstater; er af den opfattelse, at modreaktionen også formes af debatter og politiske valgmuligheder;

3. bemærker, at fremme af kvinders uafhængighed gennem social og økonomisk frigørelse kræver politikker, som er rettet mod arbejdsmarkedet, som hjælper med at bekæmpe den værste arbejdsrelaterede ulighed og forskelsbehandling og sikre bedre løn og øget regulering af arbejdet og arbejdstiden, og som ledsages af foranstaltninger med henblik på at imødegå og forhindre alle former for beskæftigelse med usikre ansættelsesforhold og forsvare retten til kollektive overenskomstforhandlinger;
4. bemærker, at de mest sårbare over for tilbagegangen er kvinder i mindretalsgrupper, herunder kønslige og seksuelle, etniske og religiøse mindretal;
5. understreger, at kønsligestilling ikke kan opnås, hvis ikke alle kvinder opnår lige rettigheder, herunder kvinder fra religiøse og etniske minoritetsgrupper, som møder intersektionelle uligheder;
6. fordømmer den omfortolkning og omformning af ligestillingspolitikken med hensyn til familie- og moderskabspolitik, som finder sted i visse medlemsstater; bemærker, at denne tendens kun gælder visse grupper og ikke udgør en inklusiv tilgang; bemærker endvidere, at denne politik ikke tager sigte på en bæredygtig strukturel ændring, som ville kunne føre til bæredygtige forbedringer i kvinders rettigheder og kønsligestilling;
7. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at kvinders rettigheder og LGBTI+-rettigheder beskyttes og anerkendes som ligestillingsprincipper inden for rammerne af demokrati og retsstatsprincippet; mener ikke desto mindre, at stadfæstelse af kvinders rettigheder i lovgivningen ikke er tilstrækkeligt til at opnå ligestilling mellem kønnene, og at dette kun kan opnås, hvis medlemsstaterne omsætter, vedtager og også gennemfører og håndhæver de relevante love for fuldt ud at beskytte kvinders rettigheder; beklager, at kvinders rettigheder ikke betragtes holistisk som en ledende princip i alle nationale og europæiske offentlige politikker med et dertil svarende budget; mener, at det er afgørende at forebygge tilbagegang ved at investere i uddannelse; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke den offentlige bevidsthed om den betydning og de fordele, det har for samfundet at sikre kvinders rettigheder og kønsligestilling og fjerne kønsstereotyper, og til yderligere at støtte udviklingen og udbredelsen af evidensbaseret forskning og information vedrørende kvinders rettigheder;
8. opfordrer alle medlemsstater til at forpligte sig på og overholde de internationale traktater og konventioner samt de principper, der er nedfældet i deres grundlæggende lovgivning, som et middel til at sikre respekt for og styrke mindretals og kvinders rettigheder, herunder seksuelle og reproduktive sundhedsrettigheder samt ligestilling mellem kønnene generelt;
9. understreger, at forebyggelse og bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder, herunder traditionelle former for skadelig praksis og kønsbaseret vold, fortsat står over for talrige udfordringer; er bekymret over de forskellige former for vold, der er taget til, såsom sexistiske og LGBTI-fobiske hadefulde udtalelser, misogyni og internetbaseret vold, herunder chikane og forfølgelse, samt vold mod kvinder på arbejdspladsen eller i forbindelse med menneskehandel og prostitution; minder om behovet for at gennemføre forebyggende og beskyttende foranstaltninger for kvinder og piger i lyset af kønsbaseret vold og for at bringe gerningsmændene for retten, samtidig med at det sikres, at kvindekrisecentre er tilstrækkeligt finansieret, bemanded og støttet; minder om den afgørende betydning af gennemførelsen af direktivet om ofres rettigheder, direktivet om den europæiske beskyttelsesordre og direktivet om bekæmpelse af menneskehandel;

understreger behovet for at afhjælpe manglen på sammenlignelige data for at kunne informere politikudviklere tilstrækkeligt grundigt om disse nye tendenser; opfordrer til, at der på EU- og medlemsstatsniveau iværksættes oplysningskampagner om bekæmpelse af kønsbaseret vold og vold i hjemmet;

10. opfordrer sine medlemmer til at indføre en nultolerancepolitik over for sexistisk hadefuld tale på plenarforsamlingerne gennem en ændring af forretningsordenen, så den kommer til at indeholde et forbud mod sådan tale;
11. gentager opfordringen til, at der i Europa-Parlamentets træffes så effektive foranstaltninger som muligt til at bekæmpe seksuel chikane for at opnå reel ligestilling mellem kønnene; opfordrer til en ekstern revision med det formål at få sat fokus på de bedst fungerende regler med henblik på at få indført en obligatorisk uddannelse i "Respekt og værdighed på arbejdspladsen" for alle Parlamentets ansatte, herunder medlemmerne, og til, at de to udvalg, der er ansvarlige for at beskæftige sig med chikane, omkonstitueres, således at de kommer til at omfatte uafhængige eksperter og respekterer lighed;
12. anser inddragelse af mænd for at være et vigtigt element i indsatsen for at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder og udrydde vold mod kvinder;
13. fordømmer kampagnen imod Istanbulkonventionen, der er rettet mod vold mod kvinder, og misfortolkningen af den; er bekymret over afvisningen af nultolerancestandarderne over for vold mod kvinder og kønsbaseret vold, som der er en stærk international konsensus om; påpeger, at selve kernen i principperne om menneskerettigheder, lighed, autonomi og værdighed drages i tvivl; opfordrer Rådet til at fuldføre EU's ratificering og fuldstændige gennemførelse af Istanbulkonventionen og til at slå til lyd for, at den ratificeres af alle medlemsstater;
14. bemærker, at vold i hjemmet betragtes som den mest udbredte form for vold i visse medlemsstater, og udtrykker bekymring over det stigende antal kvinder, der oplever vold i hjemmet;
15. udtrykker sin afsky over den tiltagende vold mod kvinder, som på brutal vis afspejles i det foruroligende høje antal af mord;
16. bemærker, at ofre for kønsbaseret vold, herunder vold i hjemmet, ofte har begrænset adgang til domstolsprøvelse og beskyttelse til trods for lovgivningen om bekæmpelse af alle former for vold, og til at lovene gennemføres og håndhæves i utilstrækkeligt omfang; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at alle ofre for kønsbaseret vold og vold i hjemmet modtager en retslig bistand, der tager hensyn til kønsaspektet, for at undgå yderligere viktimisering og straffrihed og for at forbedre indberetningen af forekomsten af sådanne forbrydelser;
17. påpeger den bekymrende tendens til indskrænkning af civilsamfundets råderum rundt om i verden og også i Europa samt til en stigende kriminalisering, bureaukratisering og begrænsning af støtte til organisationer, der kæmper for grundlæggende rettigheder, herunder organisationer og aktivister, der kæmper for kvinders rettigheder;
18. udtrykker sin stærke støtte til og solidaritet med de udbredte initiativer, herunder græsrodsinitiativer, der kræver ligestilling mellem kønnene, som fremmes af kvindeorganisationer og -bevægelser; understreger behovet for vedvarende finansiel

støtte for at sikre, at deres arbejde kan fortsætte; opfordrer derfor til en forøgelse af midlerne fra medlemsstaterne og EU til de finansielle instrumenter, der er til rådighed for disse organisationer; insisterer på, at adgangen til disse midler skal medføre mindre bureaukrati og ikke må være diskriminerende med hensyn til organisationernes mål og aktiviteter;

19. er derfor bekymret over nyhederne om nedskæringer i de ressourcer, der stilles til rådighed for kvinderettighedsorganisationer og krisecentre for kvinder i mange medlemsstater;
20. opfordrer medlemsstaterne til at afsætte tilstrækkelige finansielle ressourcer til at gennemføre instrumenter til bekæmpelse af alle former for vold og navnlig vold mod kvinder;
21. peger på tendensen i nogle medlemsstater til at etablere et parallelt NGO-landskab, der består af regeringsvenlige enkeltpersoner og organisationer; understreger betydningen af et kritisk og mangfoldigt NGO-landskab for kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene og for udviklingen af samfundet som helhed;
22. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at revidere deres mekanismer for fordeling, overvågning og evaluering af finansiering og til at sikre, at de er kønsensitive og tilpasset de problemer, som specifikke organisationer og bevægelser, navnlig små og mellemstore, står over i en tid med modreaktioner, og til at benytte redskaber som kønsspecifikke konsekvensanalyser og kønsbudgettering, hvor det er relevant; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge finansieringen til beskyttelse og fremme af kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene, herunder til seksuel og reproduktiv sundhed og seksuelle og reproduktive rettigheder, i EU og i verden;
23. opfordrer Kommissionen til at yde direkte og betydelig finansiell støtte til kvindeorganisationer i lande, hvor sådanne organisationer oplever en systemisk fratagelse af finansiering og udsættes for angreb fra civilsamfundsorganisationer, med henblik på at sikre kontinuiteten i de afbrudte tjenester, der beskytter og støtter kvinder og deres rettigheder, og til at udarbejde en finansieringsoversigt for at sikre, at medlemsstaterne ved fordelingen af EU-midler støtter organisationer, hvis aktiviteter og tjenester er ikkediskriminerende, inklusive og centreret omkring den overlevende, og som ikke fastholder kønsstereotyper, traditionelle kønsroller eller intolerance;
24. betragter prostitution som en alvorlig form for vold og udnyttelse;
25. opfordrer Kommissionen til at anspore til, at der foretages en vurdering af den aktuelle situation med hensyn til prostitution i EU, idet netværk af menneskehandlere nyder godt af det indre marked, og til at afsætte finansielle ressourcer til programmer, der gør det muligt for ofre for menneskehandel og seksuel udnyttelse at slippe fri af prostitution;
26. opfordrer Kommissionen til at medtage fremme og forbedring af seksuel og reproduktiv sundhed og tilsvarende rettigheder i den næste folkesundhedsstrategi;
27. opfordrer medlemsstaterne til at standse og gøre op med nedskæringer af programmer for ligestilling mellem mænd og kvinder, offentlige tjenester og navnlig seksuel og reproduktiv sundhedspleje;
28. beklager, at barselsorlovens længde i nogle medlemsstater bestemmes af det

- økonomiske område, uden at der tages hensyn til de sociale og sundhedsmæssige faktorer, der påvirker både kvinder og børn; minder om, at beskyttelse af rettighederne til barsels-, fædre- og forældreorlov går hånd i hånd med beskyttelse af arbejdstagerrettigheder og jobsikkerhed;
29. minder om, at sikring af ligestilling mellem kønnene og bekæmpelse af de kønsbestemte løn- og pensionsforskelle har betydelige sociale og økonomiske fordele for familier og samfund;
 30. opfordrer til målrettede initiativer til styrkelse af kvinders økonomiske indflydelse og til at tage fat på kønsopdelingen og kvinders adgang til arbejdsmarkedet, navnlig inden for iværksætteri, digitalisering og STEM, for at bekæmpe den digitale kløft mellem kønnene;
 31. understreger behovet for at styrke kvinder og give dem mulighed for at deltage i beslutningstagning og ledelse med henblik på at udfordre negative stereotyper;
 32. opfordrer til konkret handling for at få afskaffet de kønsbestemte lønforskelle, som påvirker kvinders sociale og økonomiske situation negativt; understreger, at beskyttelse og aktiv gennemførelse af kollektive overenskomstforhandlinger, fremme af lønninger, forbud mod alle former for beskæftigelse med usikre ansættelsesforhold og regulering af arbejdstagerrettigheder er afgørende skridt i retning af at fjerne den kønsbestemte lønforskel;
 33. understreger, at det er nødvendigt at forbedre indsamlingen af kønsopdelte data yderligere på områder som uformel beskæftigelse, iværksætteri og adgang til finansiering, adgang til sundhedstjenester, vold mod kvinder og ulønnet arbejde; understreger, at en informeret og evidensbaseret politikudformning forudsætter, at der indsamles og anvendes kvalitetsdata og -dokumentation;
 34. beklager, at kønsbudgettering ikke er anerkendt som et horisontalt princip i forordningen om den flerårige finansielle ramme for 2021-2027, og opfordrer Rådet til at ændre denne forordning hurtigst muligt for at bekræfte sit engagement i ligestilling mellem kønnene; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemføre en kønslydhør tilgang til budgettering på en sådan måde, at det klart fremgår, hvor stor en andel af de offentlige midler der er tiltænkt kvinder, og til at kæmpe mod tilbagegangen for ligestilling ved at sikre, at alle politikker for mobilisering af ressourcer og fordeling af udgifter fremmer ligestilling mellem kønnene;
 35. bemærker, at integrering af kønsaspektet er del af en overordnet strategi for ligestilling mellem kønnene, og understreger derfor, at EU-institutionernes vilje på dette område er af grundlæggende betydning; beklager i denne forbindelse, at der ikke blev vedtaget nogen EU-ligestillingsstrategi for 2016-2020, og at den strategiske indsats for ligestilling af kønnene blev nedjusteret til et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene; gentager sin opfordring til Kommissionen om at vedtage en EU-strategi for kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene;
 36. opfordrer indtrængende Rådet til at ophæve blokeringen af direktivet om en mere ligelig kønsfordeling blandt menige bestyrelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber ("direktivet om kvindelige bestyrelsesmedlemmer") med henblik på at afhjælpe den betydelige uligevægt mellem kvinder og mænd i den økonomiske beslutningstagning på højeste niveau;

37. opfordrer indtrængende Rådet til at ophæve blokeringen af direktivet om gennemførelse af princippet om ligebehandling uden for arbejdsmarkedet uanset alder, handicap, seksuel orientering eller religiøs overbevisning, der sigter mod at udvide beskyttelsen mod forskelsbehandling gennem en horisontal tilgang;
38. gentager sin opfordring til Kommissionen om at revidere det Europa-Parlamentets og Rådets omarbejdede direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv¹ og opfordrer til en passende lovgivningsmæssig opfølgning baseret på Kommissionens henstilling fra 2014 om løngennemsigtighed med henblik på at fjerne de stadig eksisterende kønsbestemte lønforskelle;
39. beklager, at arbejdet med direktivet om barselsorlov er blevet afbrudt;
40. opfordrer Kommissionen til at udvikle en sammenhængende og omfattende køreplan for opnåelse af ligestilling mellem kønnene og beskyttelse af lige rettigheder for kvinder, herunder afskaffelse af alle former for vold mod kvinder;
41. opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge fremme af og status for ligestilling mellem kønnene i de værst ramte medlemsstater under særlig hensyntagen til de institutionelle, politiske og lovgivningsmæssige rammer;
42. udtrykker bekymring over, at modstanderne af reproduktive rettigheder og kvinders autonomi har haft en betydelig indflydelse på national lovgivning og politik, navnlig i nogle medlemsstater, hvor de forsøger at undergrave kvinders sundhedsrettigheder og reproduktive rettigheder, navnlig med hensyn til adgang til familieplanlægning og prævention, samt forsøg på at begrænse eller afskaffe retten til frivillig svangerskabsafbrydelse; gentager, at det er nødvendigt at vedtage politikker for beskyttelse af moderskab og forældreskab, der sikrer solid støtte til arbejdspladsen og velfærd, sammen med politikker, der sikrer familiestøtteinfrastrukturer, førskolefaciliteter og hjemmepleje for syge eller ældre;
43. kritiserer, at feminisme og kampen for kvinders rettigheder misbruges til at tilskynde til racisme;
44. henstiller, at medlemsstaterne sikrer, at alle unge får undervisning i seksualitet og forhold; mener, at bredere undervisningsstrategier er et vigtigt redskab til at forebygge alle former for vold, navnlig kønsbaseret vold og særligt i ungdomsårene;
45. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen og Rådet.

¹ EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23.